

Helicobacter pylori – chorobotwórczość, występowanie oraz metody eradykacji

Helicobacter Pylori– Pathogenicity, Occurrence And Method Of Eradication

Katarzyna Rzewuska

Departament Zmian Porejestracyjnych i Rerejestracji Produktów Leczniczych

Słowa kluczowe: *antybiotyki, chorobotwórczość, Helicobacter pylorii, preparaty roślinne*

Streszczenie

Bakterie Helicobacter pylori są etiologicznym czynnikiem powstawania choroby wrzodowej żołądka i dwunastnicy, a także niektórych typów nowotworów. W ostatnich latach odnotowano coraz częstsze przypadki niepowodzeń standardowych metod leczenia eradykacyjnego. Przyczyną tego zjawiska może być narastająca oporność na antybiotyki szczepów Helicobacter. Wpłynęło to na poszukiwanie nowych substancji, które mogłyby spełniać pomocniczą rolę w profilaktyce zakażenia i eradykacji H. pylori. Wyniki badań wskazują, że wiele substancji roślinnych posiada zdolność hamowania wzrostu komórek bakterii, powoduje zmniejszenie lub całkowite zahamowanie wytwarzania przez nie ureazy, a także wpływa na hamowanie adhezji H. pylori do warstwy śluzowej żołądka i komórek nabłonka przewodu pokarmowego.

Key words: *antibiotics, pathogenicity, Helicobacter pylori, vegetable preparation*

Summary

Helicobacter pylori is considered the etiological agent of peptic ulcers and gastric cancer. Although treatment is usually effective, it can result in side effects, such as antibiotic resistance development and relapse due to low compliance. Therefore, alternative methods should be explored to treat H. pylori infection. Studies have reported many natural plants with anti-H. pylori activity, including cranberries, blackberries.

Leki narkotyczne (leki uzależniające) i inne substancje psychoaktywne cz. 2

Drugs In The Environment

Illicit drugs (Drugs of abuse) and others psychoactive substances. Part 2

Małgorzata Staninska¹, Michał Czarnogórski^{1,2}

Departament Oceny Dokumentacji Produktów Leczniczych¹, grupa robocza ds. bezpieczeństwa nieklimacznego produktów leczniczych (CHMP Safety Working Party) przy Europejskiej Agencji Leków (EMA)²

Słowa kluczowe: leki narkotyczne, substancje psychoaktywne, oczyszczalnie ścieków, woda powierzchniowa, woda gruntowa, woda pitna, środowisko

Streszczenie

Leki narkotyczne i ich metabolity są względnie nową spośród ostatnio opisywanych grup substancji pojawiających się w kontekście oceny ekotoksyczności. Zainteresowanie wokół uwalniania do środowiska leków uzależniających wynika z ich dużej aktywności biologicznej, właściwości psychoaktywnych, a jednocześnie nieznanego oddziaływania na środowisko wodne. Oznaczanie stężenia leków narkotycznych w środowisku (woda, gleba, osady) jest pośrednim narzędziem szacowania ich spożycia i służy określaniu potencjalnej ekotoksyczności wynikającej z przewlekłej ekspozycji [1,2].

Key words: illicit drugs, psychoactive substances, wastewater treatment, surface water, groundwater, tap water, environment

Summary

Illicit drugs and their metabolites are the relatively new group of emerging pollutants of interest. The concern over the drugs of abuse released into the environment is due to their very high biological activity, psychoactive properties and unknown effects to the aquatic environment. Determination of their concentration in the environment (water, soil, sediments) is an indirect tool for estimation of the level of consumption and for evaluation of the ecotoxicological potential [1,2].

Monitoring środowiskowy substancji czynnych źródłem informacji o skutkach wdrażania przepisów prawnych regulujących obrót produktami biobójczymi w Europie

Environmental monitoring of active substances as a source of information concerning the results of biocidal product market regulations implementation in Europe

Agnieszka Baranowska-Morek¹, Barbara Jaworska-Łuczak²

¹ Departament Rejestracji Produktów Biobójczych, Wydział Rejestracji Produktów Biobójczych w Procedurach Europejskich

² Wiceprezes Urzędu ds. Produktów Biobójczych

Słowa kluczowe: substancje czynne, produkty biobójcze, monitoring środowiskowy, dyrektywa 98/8/WE, rozporządzenie 528/2012

Streszczenie

Z powodu powszechnego użycia produkty biobójcze są znaczącym źródłem emisji substancji chemicznych do środowiska. Implementacja dyrektywy 98/8/WE zastąpionej niedawno przez rozporządzenie 528/2012 w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych spowodowała zmiany odnośnie użycia określonych substancji czynnych w Europie. Niektóre substancje zostały wycofane z rynku lub też będą wkrótce wycofane z powodu ich nie zatwierdzenia. Ponadto wykorzystanie pewnych substancji stosowanych w biocydach będzie ograniczone poprzez wdrażanie określonych środków zmniejszających ryzyko ich zastosowania. Monitoring środowiskowy substancji czynnych stosowanych w biocydach może być pomocny w ocenie tego, na ile implementacja przepisów dyrektywy biocydowej oraz ich kontynuacja poprzez zastosowanie przepisów rozporządzenia 528/2012 będzie miała pozytywny wpływ na stan środowiska naturalnego.

Key words: active substances, biocidal products, environmental monitoring, BPD, BPR

Summary

Biocidal products due to their common use are significant source of chemical substances emission to the environment. The implementation of the BPD (Biocidal Product Directive 98/8/EC) replaced recently by BPR (Regulation No 528/2012) has already caused a change in the use of biocidal active substances in Europe. Some substances have been withdrawn from the market, or will be withdrawn soon as a consequence of non-approval decisions. Additionally, the use of certain biocidal substances will be restricted by risk mitigation schemes. Environmental monitoring can help in assessing whether the implementation of the BPD and its continuation by Regulation 528/2012 has positive effects on the environmental quality.

Zarys podstaw historycznych rozwoju ziołarstwa w Wilnie, do czasów II Rzeczypospolitej

Outline of the basis of historical development of herbalism in Vilnius, to the time of Second Republic

Wojciech Dymowski

Departament Oceny Dokumentacji Produktów Leczniczych Roślinnych, Homeopatycznych i Farmakopealnych

Słowa kluczowe: ziołolecznictwo, Wilno, farmakognozja, zakony, ogród botaniczny, flora, Wielkie Księstwo Litewskie, Szkoła Główna Wielkiego Księstwa Litewskiego, Uniwersytet Wileński, Hieronim Spiczyski, Simon Syrenius, Krzysztof Kluk, Jan Emanuel Gilibert, Jerzy Forster, Jan Muszyński, Wacław Strażewicz, Osman Achmatowicz, Wileńskie Towarzystwo Lekarskie, Towarzystwo Popierania Produkcji Roślin Lekarskich, Polski Komitet Zielarski

Streszczenie

Celem niniejszego krótkiego spaceru przez historię leczenia ziołami w Wilnie jest przypomnienie współczesnym czytelnikom tych wszystkich czynników, które przez kilka wieków wpływały na kształtowanie się w Wilnie tradycji stosowania ziół leczniczych, które było tradycją w tym mieście od czasów Wielkiego Księstwa Litewskiego, trwającą aż do czasów sowieckich. Autor w wielkim skrócie stara się przypomnieć te wszystkie znane mu czynniki oraz postaci, które miały wpływ na rozwój ziołolecznictwa. Należały do nich aktywność zakonów w zakresie stosowania ziół leczniczych i użytkowych, stosowanie podręczników w zakresie ziołarstwa od XVI do XIX wieku (Hieronim Spiczyski, Marcin z Urzędowa i Simona Syreniusa), działalność naukowa Kolegium Jezulckiego a potem od 1579 r. Akademii i Uniwersytetu Wileńskiego. Przypomniano tradycję używania apteczek domowych we dworach oraz zastosowanie ziół, jako środków profilaktycznych w zarazkach. Duży wpływ miała działalność w Grodnie i Wilnie sławnego botanika Jana Emanuela Giliberta, który zaczął badać florę Wielkiego Księstwa Litewskiego, założył pierwsze ogrody botaniczne w Grodnie i Wilnie (1781) i upowszechnił system Linneusza. Znaczenie miały też wykłady w Szkole Głównej Wielkiego Księstwa Litewskiego dla studentów z botaniki i zoologii prowadzone przez Jerzego Forstera, znanego podróżnika i przyrodnika, odkrywcy roślin używanych przez ludy Południowego Pacyfiku. W okresie Oświecenia duże znaczenie miało szerzenie wiedzy o roślinach użytkowych i roślinach leczniczych przez podręczniki księdza Krzysztofa Kluka oraz profesorów, którzy rozwinęli ogród botaniczny w Wilnie: Stanisława Bonifacego Jundziła i jego następcy Józefa Jundziła. Wspomniano też autorów rękopisów, którzy na początku XIX wieku stosowali ziołolecznictwo korzystając z dzieła Simona Syreniusa: Ignacego Hryniewicza i Jerzego Pobrzeża. Wpływ miał też stan medycyny na Uniwersytecie Wileńskim w latach 1803-1832 oraz znana działalność Wileńskiego Towarzystwa Lekarskiego. Wszystkie te czynniki pozwoliły utrzymać się tradycję stosowania ziół w leczeniu w regionie Wilna aż do odzyskania niepodległości, kiedy to w 1919 reaktywowano Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie. Wtedy w Zakładzie Farmakognozji rozwinął się znany ośrodek promujący ziołolecznictwo i badający właściwości ziół leczniczych. Autor przypomniał pracujących w tym Zakładzie znanych badaczy, profesora Jana Muszyńskiego, doktora Wacława Strażewicza oraz sławnego badacza alkaloidów roślinnych doktora Osmana Achmatowicza. Powstała w 1926 r. w Wilnie Towarzystwo Popierania Produkcji Roślin Lekarskich zapoczątkowało powstanie w 1929 Polskiego Komitetu Zielarskiego i rozwój współczesnego ziołarstwa w Polsce.

Key words: phytotherapy, Vilnius, pharmacognosy, convents, botanical garden, flora, great Lithuanian Duches, Main School of great Lithuanian Duches, Vilnius University, Hieronim Spiczyski, Simon Syrenius, Krzysztof Kluk, Jean Emmanuel Gilibert, Georg Forster, Jan Muszyński, Wacław Strażewicz, Osman Achmatowicz, Vilnius Medical Society, Society for Promotion of Medical Herbs Production, Polish Herbal Committee

Summary

The aim of the short walk along the history of cure with the use of medicinal herbs in Vilnius is to remember to contemporary reader all of the factors, which influenced a forming in the town a tradition of herbalism, since times of the Great Lithuanian Duches. This tradition has preserved until Soviet times. Author have tried to remind all the factors and figures which have influenced a development of healing with herbs, among them the activities of catholic convents in the area of agriculture, cultivating of medicinal plants; the influence of handbooks on medicinal herbs use, since XVI to XIX centuries (of Hieronim Spiczyski, Marcin z Urzędowa, Simon Syrenius), scientific works of Jesuit Collegium and from 1579 Academia and Univeritas Vilnensis Societatis Jesu. There was remembered a tradition of using medicine cabinets in courts along Polish –Lithuanian Commonwealth and using of herbal substances as prophylactic measures during plagues in XVIII century. During the Enlightenment period, the activity of famous botanist Jean Emmanuel Gilibert who started to study a flora of Grand Lithuanian Duches and organized botanical gardens in Grodno and Vilnius was of great importance and promoted Linneus system. The lectures on botany and zoology given by Georg Forster, known traveler and naturalist, discoverer of plants of South Pacific region, in Main School of Great Lithuanian Duches, have a great importance. In the Enlightenment period, the activity of father Krzysztof Kluk, who spread of a knowledge with